

**SINT
DIMPNA**
Geel · College

LEO

Magazine voor leerlingen en ouders

THUIS OP SCHOOL

**VAN PLANNEN NAAR
PRAKTIJK - STIJN VOET**

SDGC OP KOT!

**SAMBA IN SINT
DIMPNA**

KOGEKA

VOORWOORD

woordje van
de redactie

Beste leerlingen, ouders en collega's

De redactie nodigt jullie graag uit om even halt te houden bij dit nieuwe nummer van de LeO: een magazine dat, meer dan ooit, wil aanvoelen als een plek om thuis te komen. Het jaarthema is dit schooljaar immers 'Thuis op school'. Dat is een thema dat we niet licht opnemen. Want thuis, dat is meer dan een plek waar je je jas aan de kapstok hangt, je brooddoos vergeet of je schoenen kwijt bent. Het is een plek waar je mag binnenkomen zoals je bent. Zelfs op maandagochtend, mét slaapogen, een kapsel dat nog geen plannen had en een hoofd dat langzaam op gang komt.

In deze LeO ontdek je hoe onze leerlingen dat thuisgevoel helemaal op hun eigen manier invullen. Je leest over leerlingen die sporten tot ze er modderig uitzien als terrasplanten, jongeren die op Europese uitwisseling leren dat 'op tijd komen' in sommige landen een ambitie is en geen afspraak en studenten op kot die ontdekken dat vrijheid ook betekent dat niemand anders je vaat doet. Er zijn interviews, columns, foto's, verhalen en momenten waarop je denkt: 'Ah ja... dit is echt onze school.'

Maar bovenal toont dit nummer hoe divers, chaotisch, warm en verrassend mooi een schooljaar kan zijn wanneer honderden jongeren samen een plek vormen waar iedereen zich thuis mag voelen. En ja, soms is die thuis een klaslokaal, soms een turnzaal, soms een kajak, soms een Grieks bergpad en soms gewoon de bank op de speelplaats waar alles begint en eindigt.

Dus: neem dit boekje erbij wanneer je straks met een warme chocomelk in de hand even ontsnapt aan de gezellige feestdrukke. Blader, lees, glimlach en laat je meedragen door alles wat Sint-Dimpna het voorbije trimester kleur gaf.

We wensen jullie een heerlijke kerstvakantie, warme momenten, opgeladen batterijen en een cadeau dat verrassend goed meevalt.

Welkom thuis. Welkom in de nieuwe LeO.

LEO

Magazine voor leerlingen en ouders

Starten met spanning	2
Thuis op school	3
Terug thuis op school	4
Sportdag 2025	6
Zwemtoppers	8
MuCreP	10
Van plannen naar praktijk: Stein Voet	12
Europese uitwisselingen	14
Column: Anastasiia Krupa	17
Vak in de kijker	18
SDGC op kot!	20
New teachers in town	22
Het leven zoals het is...	23
Sint Dimpna's collegequiz	24
Euroscola	25
Samba in Sint Dimpna	26
Wie is wie	28
Hersensbrekers: collegequiz 2025	31

Met dank aan alle medewerker van de verschillende rubrieken, die op een of andere manier hun bijdrage leverden aan deze LeO!

Redactieteam: Karine Bogaerts, Jan Embrechts, Annelies Gilis, Jan Kempen, Katrijn Nijs, Jorn Poels, Kristof Stymans, Joris Van Eeghem, Julie Jacobs (grafisch ontwerper) en Jens Van den Broeck (eindredactie)

STARTEN MET SPANNING

Wie saboteerde 1 september?

Wie 1 september associeert met stoffige klaslokalen, sleuren met handboeken en een saaie kennismakingsronde is bij ons niet aan het juiste adres! Wij nemen naar jaarlijkse traditie een spectaculaire aftrap op de eerste schooldag. Deze keer werden we 's ochtends in ons lokaal ontvangen door een aantal raadsels die ons op weg zetten in onze zoektocht naar De Mol! Er bleek immers één leerkracht te zijn die de start van het schooljaar wou verhinderen. Tijdens onze queeste legden we de klassen vast op de gevoelige plaat, speelden we een leefregels-Kahoot en waagden we een gokje in de poll op onze grootste Mol-verdachte.

Maar wie was nu De Mol? En waarom wou die de schoolstart verhinderen? Vraag dat maar eens aan een echte SDGC'er!

Ontmoetingsdag 3des

Samen sterk van start!

Wat een geweldige dag vol plezier, verbinding en avontuur! Onze derdejaars traptten het schooljaar af met een ontmoetingsdag boordevol leuke activiteiten. De leerlingen begonnen met kennismakingsspelletjes om elkaar beter te leren kennen. Daarna volgden spannende potjes Weerwolven, waarbij iedereen zich afvroeg wie er écht te vertrouwen was.

Ook stond er een uitdagende escape room op het programma, waarin teamwork en slimme puzzels centraal stonden. Vervolgens maakten de leerlingen een tocht door de school om wegwijz te worden, zodat niemand meer zou verdwalen. Als afsluiter genoten ze van een gezellige quiz, die zorgde voor een vrolijke en competitieve sfeer.

De ambiance zat er de hele dag goed in. Er klonken lachsalvo's, de samenwerking was top en iedereen ging met een glimlach naar huis. Het was een perfecte start van het schooljaar!

THUIS OP SCHOOL

Jaarthema 2025

Op woensdag 24 september liep de Sint-Dimpnakerk vol met jong SDGC-geweld. We maakten een uurtje tijd voor elkaar en voor ons nieuw jaarthema: Thuis op school. Dit jaar konden we rekenen op leerlingen die ons met de glimlach welkom heetten in hun thuistaal. Daarna werd onze SDGC-thuis gevuld met mooie verhalen en verrassende muziek. Geniet even mee...

We denken wel eens: je ergens welkom voelen, heeft niets met bakstenen te maken, het gaat niet over luxe, niet over geld of rijkdom. Dat is waar. Het gaat over de mensen, mensen met een open hart, bij wie je warmte en rust kan vinden. Welkom zijn, is mogen zijn wie je bent, je aanvaard voelen en kunnen groeien. Het gaat over een plek om thuis te komen.

Maar ik vraag jou... Hoe maak je een warm nest in een huis dat koud en vochtig is? Hoe kom je tot rust als zorgen en angst aan je vreten? Hoe kan je jezelf ontplooiën als je omringd wordt door conflict? Hoe kan je je ergens thuis voelen als je niet eens een huis hebt? Het dak boven je hoofd zegt veel over de kansen die je krijgt. Als mensen niet menswaardig kunnen wonen, is dat dikwijls omdat ze niet echt welkom zijn in onze samenleving.

Iemand's huis veranderen kunnen we niet zomaar. Wat we wel kunnen, is van onze school een plek maken die aanvoelt als een thuis. Een plek waar je gezien wordt, waar je mag zijn wie je bent, waar je fouten mag maken en opnieuw mag beginnen. Waar je niet alleen leert uit boeken, maar ook uit vriendschap, uit gesprekken, uit samen zijn. Welkom thuis, op school.

TERUG THUIS OP SCHOOL

Na het jaarthema 'samen onderweg' van vorig schooljaar zet SDGC dit jaar in op 'thuis op school'. Beide thema's zijn van toepassing op **Lies Belmans**, leerkracht godsdienst in het vierde jaar en filosofie in het derde en zesde jaar. In 2022 koos zij ervoor om een andere weg in te slaan, maar vorig jaar kwam ze terug thuis op school. Leo was benieuwd naar welke ervaringen ze onderweg heeft opgedaan.

Na heel wat jaren als leerkracht Godsdienst koos je er in 2022 voor om iets anders te gaan doen. Veel mensen zullen even vreemd gekeken hebben: een job die je door en door kent en waar je goed in bent zomaar opgeven?

Ik begrijp die reactie, maar dat was eigenlijk net de reden om mijn vleugels uit te slaan. Ik was echt toe aan iets anders. Het hele vierde jaar geven begon te wegen: ik herhaalde tien keer dezelfde les in een week, met tien keer hetzelfde verbeterwerk. Dat repetitieve vond ik mentaal heel uitputtend. Zelfs met alle didactische aanpassingen die ik uitprobeerde, voelde ik dat ik op professioneel vlak iets miste.

Je maakte dan een overstap naar een andere functie. Waar ben je toen begonnen?

Ik ben in 2022 ingestroomd als inspecteur godsdienst en dat was een ongelooflijk verrijkende ervaring. De inspectie gaf me een soort van kwaliteitsinjectie, de boost die ik nodig had. Het gaf me de kans om uit te zoomen, een overzicht te krijgen over mijn vak.

Ik zag de brede onderwijsinspectie, kwam op heel veel verschillende scholen: van Boom tot Turnhout, van Mol tot Edegem. Het was heel boeiend om zoveel teams en manieren van werken te zien.

Hoe voelt het om als inspecteur een school binnen te stappen?

Dat was wennen. Ik herinner me dat ik met een collega een school binnenwandelde voor een vakvergadering. De leerkrachten daar dachten dat ik een nieuwe collega was. Toen ik zei: "Nee, uw nieuwe inspecteur", besepte ik dat ik een jasje nodig had. (lacht)

Een jasje? Ik volg even niet...

Gewoon, een gekleed jasje. Dat werkte meteen: aan het onthaal zeiden ze voortaan spontaan: "De inspecteur is er". Ik heb daar echt geleerd hoe sterk kledij communiceert.

Je vermeldde daarjuist ook het uitzoomen op je vak. Ik neem dan aan dat het vestimentaire niet het enige is dat je meeneemt uit die periode?

Nee, inderdaad. Ik heb vooral de kaders achter het vak en achter de leerplannen leren begrijpen. Je vergadert erover, maar je moet ze ook kunnen laten landen op scholen. Als een vakgroep daar niet in slaagt, kom je helpen. Daardoor begrijp ik nu veel beter wat de insteek is van bepaalde beslissingen. Ik heb veel minder weerstand tegen dingen waar ik vroeger mee worstelde. Ik kan beter inschatten wat overbodig is en wat wél echt de bedoeling is.

"Ik heb daar echt geleerd hoe sterk kledij communiceert."

Na twee jaar stop je dan in 2024 als inspecteur. Wat zat er achter die beslissing?

Het tweede jaar was een heel stevig electoraal jaar. De bestaansreden van ons vak kwam tijdens die periode zwaar onder spanning te staan. Ik vond het heel moeilijk om continu de meerwaarde van mijn vak te moeten verdedigen tegen mensen die daar niet altijd de luisterbereidheid voor hadden. Dat vraagt enorm veel energie. Daarnaast was het ook een heel eenzame job: veel alleen op de baan, veel thuiswerk, en ik miste de gemeenschap op school ook heel erg. Ik kwam van een job waarbij je continu samenwerkt naar een functie waarin je maar wekelijkse meetings hebt. Voor mij was dat echt te weinig, hoewel andere mensen dat perfect kunnen. Thuiswerk zou bijvoorbeeld niets voor mij zijn.

Wanneer heb je die knoop doorgemaakt?

Op het juiste moment kwam er een vacature vrij als levensbeschouwelijk zorgverlener in AZ Herentals. Dat voelde echt aan als de voorzienigheid die ingreep: vanwege de rouwzorg die ik daar vorm mag geven, betreft het een job die ik al heel lang wilde proberen. Ik heb gesolliciteerd, de job gekregen en ik heb met veel dankbaarheid afscheid genomen van de inspectie. Ik hoorde op het einde van collega's dat ik veel had achtergelaten, en dat deed me echt goed. Toen wist ik ook: dit heeft betekenis gehad, het was geen vrijblijvende passage.

Je combineert je job in Herentals met een lesopdracht. Twee heel verschillende omgevingen. Hoe bevalt die combinatie?

Heerlijk. Echt heerlijk. Ik heb vorig jaar zó genoten van het lesgeven, en tegelijk geeft mijn job in het ziekenhuis me enorm veel voldoening. Het is een combinatie die elkaar versterkt. Ik gebruik in de les veel voorbeelden die ik daar hoor - uiteraard volledig geanonimiseerd. Tegelijk neem ik de methodieken en gesprekstechnieken die ik hier gebruik mee naar het ziekenhuis. Ik kom bij patiënten ook vaak kinderen of kleinkinderen tegen, en die omgang met jongeren, is voor mij een heel vertrouwde context. De combinatie van de twee komt voor mij tegemoet aan mijn aanvankelijke vertrekreden.

Hoe verloopt die combinatie praktisch gezien?

In het begin was dat een uitdaging. Vorig jaar miste ik hier veel dingen. Ik ben heel dankbaar dat collega's me regelmatig herinnerden aan overlegmomenten of deliberaties.

Ik moest echt leren denken op twee fronten. In het ziekenhuis heb ik een duidelijke klok: wanneer ik stop, is de job ook gedaan. Hier loopt alles constant door, van september tot en met juni. Vorig schooljaar had ik echt een aanpassingsjaar nodig om daar opnieuw mijn weg in te vinden.

Je hebt nu ook inzicht verkregen in hoe er in andere sectoren gewerkt wordt. Heeft dat je kijk op het onderwijs veranderd?

Zeker. Vooral door mijn job in het ziekenhuis. Ik werd eens 's avonds vrijwillig opgeroepen voor een kort herdenkingsmoment omdat er een collega was overleden. Achteraf kreeg ik daar een verstoringspremie, extra uren en een onkostenvergoeding voor. En dan denk je: wij zijn het in het onderwijs zo gewoon om altijd beschikbaar te zijn. Zelfs een middagpauze zonder onderbreking is hier bijna ondenkbaar. In de privésector is dat heel anders. Ook voordelen zoals hospitalisatieverzekering, maaltijdcheques of fietsvergoedingen staan daar op een ander niveau. Het is confronterend, maar op een positieve manier: je ziet plots hoe wij sommige dingen vanzelfsprekend vinden.

Met alles wat je de afgelopen jaren gezien hebt: zou je die uitstap opnieuw maken?

Ja, absoluut. Ik zou het bovendien iedereen aanraden. Even afstand nemen doet enorm veel. Je komt terug met een nieuwe bril, nieuwe inzichten en een veel breder beeld van je vak en van het onderwijs in het algemeen.

Om even in de Bijbelse terminologie te blijven: hoe is het om als 'verloren zoon' opnieuw thuis te komen?

Je voelt wel dat je er even uit bent geweest. Nieuwe gezichten, mensen met pensioen, de leraarskamer die een beetje verandert. Ook zelf ben je veranderd. Door mijn ervaring in de inspectie ga ik nu bijvoorbeeld ook anders in gesprek. Ik begrijp sommige beslissingen van de directie beter omdat ik geleerd heb uit te weerstaan. Maar tegelijk voelde het ook écht als thuiskomen en opnieuw opgenomen worden in de gemeenschap hier.

“Je komt terug met een nieuwe bril”

**SPORTDAG
2025**

Een dag vol avontuur
en vriendschap

Derdejaars beleven een sportieve topdag in het Zilvermeer

In september organiseert het L.O.-team van de school de jaarlijkse sportdag. Op de vorige pagina zie je een mooie fotocollage van de activiteiten van de derdes, vierdes, vijfdes en zesdes. Zo ging de helft van de vierdejaars naar De Lissenvijver om er een adventure parcours af te leggen. De andere helft ging naar tennis en padel Den Bruul, wat de uitvalsbasis was om te kickboxen, te padellen en te bowlen. Meneer Poels bokste voor de vijfdejaars een originele en creatieve sportdag in elkaar; van laser shooten tot archery tag. De zesdejaars trokken naar De Ark van Noah, waar ze o.a. genoten van een prachtige kajaktocht. In de komende edities zullen we deze sportdagen uitvoeriger beschrijven en de foto's nog wat extra duiden. In deze editie nemen we de sportdag van de derdes wat nader onder de loep.

De derdejaars trokken - onder leiding van organiserend L.O.-leerkracht Mien Van Wuytswinkel - naar het Zilvermeer in Mol voor een dag vol beweging, avontuur en strandplezier.

Al van bij de aankomst aan het strandgebouw hing er een leuke sfeer. Na een korte verwelkoming doken de leerlingen meteen de activiteiten in.

Een deel van de groepen startte met de Avonturentrophy, een uitdagend parcours met o.a. vlottentocht, indianenbrug, hindernissen en teambuildingopdrachten.

Modder, water, lachen en soms wat gewiebel op het vlot: het hoorde er allemaal bij. Andere klassen waagden zich eerst aan een sportief aanbod op strand en in het bos: honkbal, kubbe, bosspel, boerengolf en strandspelen wisselden elkaar snel af. Zo bleef de energie hoog en probeerde iedereen wel iets nieuws.

Rustige lunch, bruisende namiddag

Tussen de middag streken de leerlingen neer in de picknickzone of op het strand om bij te tanken. Door het goede weer waagden enkelen zich aan een verfrissende duik, heerlijk! Daarna wisselden de groepen: wie 's morgens avontuur had gehad, trok naar de sportvelden, en omgekeerd.

Zo kreeg iedereen een mix van spanning, fun en competitie.

Na een laatste rondje strandspelen, bosopdrachten of sportieve uitdagingen sloten de leerlingen de dag af met een hoofd vol verhalen en een gezonde portie vermoeidheid. Tegen 15.45 uur stonden ze opnieuw in Geel, klaar om thuis verder te vertellen over een geslaagde editie van de sportdag.

De sportdag wordt in het kader van 'de gouden weken' trouwens bewust in het begin van het schooljaar geplaatst. De 'gouden weken' zijn de eerste weken van het schooljaar, waarin leerkrachten extra aandacht besteden aan groepsvorming om een veilige en positieve leeromgeving te creëren. Tijdens deze periode leren leerlingen elkaar (opnieuw) kennen en ontstaan er groepsprocessen, wat de basis legt voor een goed schooljaar. Zo droegen ook deze sportdagen onmiskenbaar bij tot het opbouwen van relaties tussen leerlingen en tussen leerlingen en leerkrachten.

We kijken al uit naar de sportdag van volgend schooljaar!

ZWEMTOPPERS

Drie meisjes met sterke zwemverhalen

Begin september en eind oktober leggen al onze leerlingen een coopertest af. In deze test loop je op 12 minuten een zo groot mogelijke afstand. De test meet je uithoudingsvermogen en wordt wereldwijd gebruikt om iemands fysieke fitheid te bepalen. De test staat op punten, waardoor leerlingen diep gaan en grenzen leggen.

Norah Dillen (6WEWIB) vraagt eind oktober aan haar leraar L.O. of het mogelijk is om de coopertest te skippen. Niet omdat ze er geen zin in had, maar omdat de dag nadien een lactaattest gepland stond, wat een onmisbare schakel is in de voorbereiding op het Belgisch Kampioenschap zwemmen dat steeds dichterbij komt. In zo'n fase telt elke prikkel. Een coopertest lopen is in Norah haar situatie dan geen gewone loopopdracht, maar een risico. Die vraag triggerde mijn nieuwsgierigheid en even later zat ik aan tafel met haar, Julie Maes (4NWB) en Luisa Vanlommel (3MT): drie meisjes met sterke zwemverhalen.

Wat mij meteen trof, was hoe vanzelfsprekend hun leven klinkt wanneer zij het beschrijven. Julie vertelt hoe ze bijna twintig uur per week traint, Luisa lacht wanneer ze uitlegt hoe ze haar huiswerk 's avonds laat nog maakt en Norah knikt alsof het allemaal niet meer dan logisch is. Ze lijken het ritme niet te ondergaan, maar erin te leven: zwemmen, school, eten, studeren en slapen. Dag na dag, week na week. Ze zijn er mettertijd in gegroeid.

De meiden zwommen al als baby; voor hen voelt water bijna als een thuishaven.

Er zit veel variatie in de trainingen en dat maakt het leuk. Ze vertellen over lange rustige afstanden die aanvoelen als een vorm van meditatie, maar ook over de korte, explosieve sprintjes, waarin er tussen de baantjes door ruimte is voor grapjes. 'De lange sprinttrainingen zijn het zwaarst. Dat is echt doodgaan. Je kan niet praten en het is ontzettend zwaar.' Alle drie beginnen ze spontaan te glimlachen wanneer het woord "social kicks" valt. Het zijn oefeningen met een plankje, waarbij vooral het benenwerk wordt getraind, waardoor er ruimte is om tijdens de baantjes te praten. Het zijn hun favoriete oefeningen. Die simpele momenten van verbondenheid maken de zwaarste trainingen leefbaar.

Als leraar L.O. ben ik geïnteresseerd in de gebruikte methodologie om deze meiden naar topprestaties te leiden. Het is opvallend hoe het zwemmen reeds vanaf deze jonge leeftijd doordrongen is van wetenschap. Norah legt uit hoe haar hartslagmeter onder haar badmuts zit. De trainer volgt live op een iPad welke hartslagzones ze draaien. Deze gegevens helpen om precies te weten of een training goed zat of niet. Lactaattesten worden op verschillende momenten doorheen het jaar afgenomen.

Metten is weten en ze bouwen hun prestaties niet op gevoel, maar op data, analyse en aandacht voor detail. Ze geven daarbij een pluim aan de werking van de Geelse zwemclub. 'De club draait om meer dan zwemmen alleen. Er is binnen de werking bijvoorbeeld ook oog voor blessurepreventie en aangepaste voedingsschema's. En ook het mentale aspect krijgt de nodige aandacht.'

Alle drie benadrukken ze hoe bepalend het mentale aspect in hun sport is. Julie vertelt hoe ze zich na een teleurstelling even moet terugtrekken om weer rustig te worden. Luisa zegt dat de steun van ploeggenoten haar altijd weer de juiste richting op duwt. Norah weet dat een slechte dag mentaal meteen merkbaar is in het water: elke armbeweging verradt wat er in je hoofd speelt.

En dan zijn er de prestaties, de momenten die hen doen oplichten terwijl ze erover praten. De prestatie van Norah is de strafste. Ze vertelt hoe ze op jonge leeftijd al Belgisch kampioen werd. Julie en Luisa glunderen wanneer ze het hebben over kwalificaties voor het BK en het Vlaams Jeugdkampioenschap. Tijdens de voorbereidingen zijn de trainingsschema's zwaar en telt elk detail. Op de startblokken ervaren de meiden een enorme adrenalinestoot, denken ze aan de juiste techniek en praten ze zichzelf moed in met de nodige peptalk.

Ze zijn op dat moment erg dankbaar dat ze het hoogste niveau sporten en dat ze daar 'mogen' staan. Die dankbaarheid siert de dames.

Geen van hen probeert hun sport groter of mooier te maken dan ze is.

Ze romantiseren of dramatiseren het niet. Ze vertellen eenvoudigweg hoe het is om te leven met een discipline die hen gevormd heeft.

En misschien is dat wel de kern van hun verhaal: dat zwemmen voor hen niet zomaar trainingstijden of schema's zijn, maar een levensstijl, waarbij ze met hun drietjes gewoon heel veel plezier maken!

Bedankt voor dit erg interessante gesprek, dames!

© v.l.n.r. 1. Luisa Vanlommel, 2. Norah Dillen en 3. Julie Maes

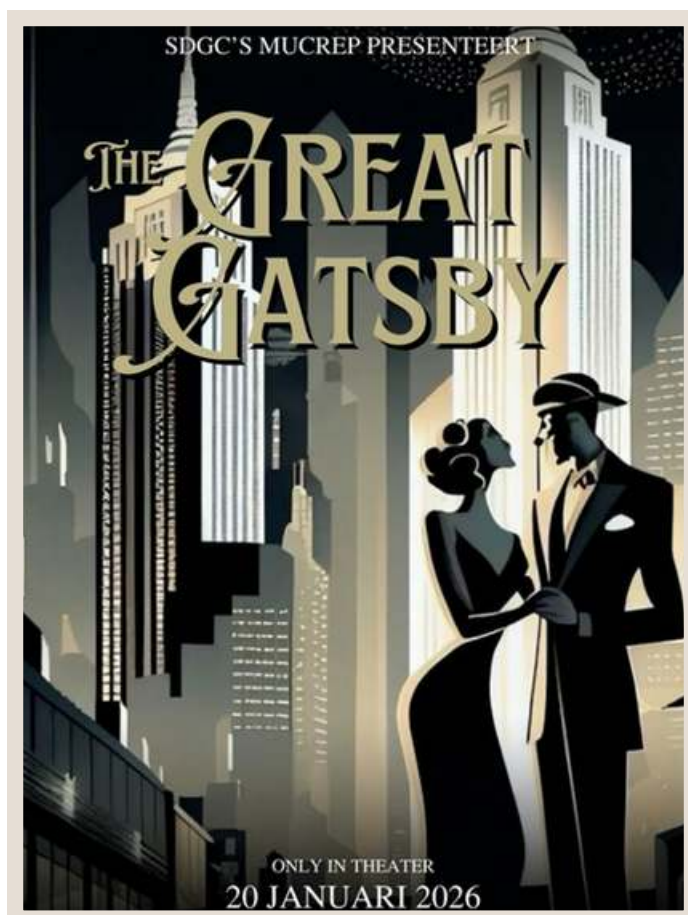
MUCREP

20 januari 2026

Heeft u straks een sociaal verantwoord rustmomentje nodig om de kerstkalkoen en de zoveelste nieuwjaarsreceptie te verteren? Of blijkt uw jaarlijks terugkerende plan om “wat meer te sporten” meestal omstreeks halverwege januari al een loze belofte? Geen probleem, laat een licht verteerbare culturele ervaring dan uw goede voornemen zijn van 2026. Op **dinsdag 20 januari** bent u immers van harte welkom in de Leonardozaal om een topselectie uit onze zesdejaars een fantastische uitvoering op de planken te zien toveren.

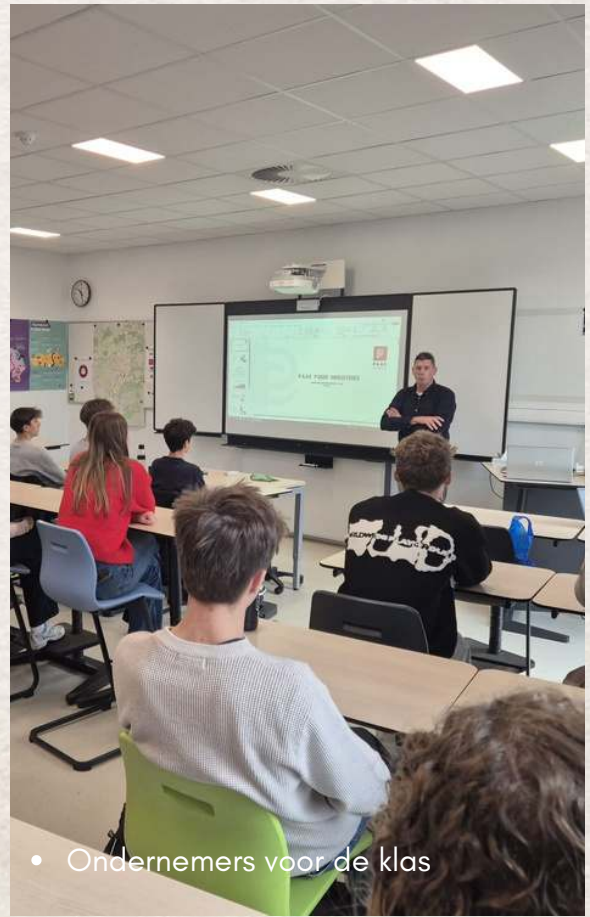
Voor het seminarievak Muzisch Creatief Project, kortweg MuCreP, bewerken wij namelijk ook dit jaar weer een iconische klassieker. En gelooft u ons gerust, ‘The Great Gatsby’ wordt een wervelend spektakel dat u alle hoeken van de kamer laat zien. MuCreP staat immers al jaar en dag garant voor een uitvoering met niet alleen topacteerwerk, ook geniet u van live gebrachte muziek én de hele show is doorspekt met eigen danschoreografieën. Toegegeven, coaches Terweduwe en Van Eeghem zijn zélf ook telkens benieuwd of de groep dat voor elkaar krijgt maar aan gezonde goesting zal het alleszins niet ontbreken, daar kunt u op rekenen!

Waar we vorig jaar nog een onwezenlijk straffe ‘Annie’ ten tonele brachten, daar maken wij ons dit schooljaar op voor een podiumprestatie waar Broadway alleen maar jaloers op kan zijn. Reserveer alvast een plaatsje in uw drukke agenda, dit kan en mag je niet missen.

• Excursie Bel

• Ondernemers voor de klas

• Survival Trophy

• Talentlabel: Duik in Taal

• Evacuatieoefening

• Dag van de Jeugdbeweging

VAN PLANNEN NAAR PRAKTIJK:

Zo houdt Laakdal de vaart erin

In het zesde middelbaar worden onze leerlingen voor het vak Nederlands uitgedaagd om een interview af te nemen van iemand met een interessante beroepskeuze. Het leukst wordt het natuurlijk als je de stoute schoenen aantrekt en eens verder dan de buurman durft te kijken. Tibe Bries (δMTWE), Lauke Bouwens (δECMT) en Mirthe Goor (δECMT) gingen de uitdaging aan en zochten het in de lokale politiek.

In Laakdal staat niemand stil, behalve misschien aan het rode licht. Op het vlak van mobiliteit, jeugd, onderwijs, evenementen en gezondheid beweegt er heel wat. Achter al die initiatieven staat iemand die elke dag probeert het leven van inwoners, en vooral van jongeren, aangenamer en veiliger te maken.

We spraken met Stein Voet (CD&V), de schepen van Mobiliteit, Jeugd, Onderwijs, Gezondheid en Evenementen in de gemeente Laakdal, die in januari 2025 zijn mandaat opnam. Hij geeft een unieke inkijk in hoe lokaal beleid vorm krijgt in de praktijk.

Tussen kantoor en straat

Wat houdt uw functie als schepen precies in?

Als schepen ligt mijn kerntaak in het uitvoeren van de beleidsdoelen en concrete acties die zijn vastgelegd in het zes jaar durende bestuursakkoord.

“Soms zit je rustig op kantoor, en vijf minuten later staat je midden in een straat die onder water staat.”

Dat doe ik samen met de gemeentelijke diensten, met oog voor de juiste budgetten.

De reguliere werking van de gemeente; wegenonderhoud, snoeiwerk, groenbeheer, ... alles moet continu blijven draaien. Daarbovenop komen bijkomende projecten waarvoor we nu al financiële middelen inplannen, zodat ook de volgende bestuursploeg kan verder werken.

Een schepen moet kunnen schakelen: het ene moment werk je beleidsmatig aan plannen, het volgende moment los je een acuut probleem op. Bij jeugd of onderwijs is dat minder dringend, maar bij mobiliteit kan het letterlijk om minuten gaan, bijvoorbeeld bij een waterlek. Soms zit je rustig op kantoor, en vijf minuten later sta je midden in een straat die onder water staat.

Mobiliteit bovenaan de agenda

Welke van uw bevoegdheden neemt het meeste tijd in beslag?

Mobiliteit, zonder twijfel. Iedereen heeft er een mening over. We krijgen veel meldingen van inwoners over snelheidsovertredingen, en het overleg is intensief, zeker omdat het vaak ook over gewestwegen gaat, waar Vlaanderen bevoegd voor is.

Ook het openbaar vervoer vraagt aandacht. Hoewel we weinig invloed hebben op De Lijn, proberen we vragen over buslijnen of geschrapte ritten op te volgen.

Daarnaast is het jeugdbeleid een mooie afwisseling: tijdens de vakanties draait de speelpleinwerking volop, en in het weekend volg ik jeugdbewegingen en verenigingen op.

Wat zijn volgens u de grootste mobiliteitsproblemen in Laakdal?

De aanleg van fietspaden is één van de grootste uitdagingen. Jarenlang gebeurde er weinig, dus moeten we nu fors investeren. Nieuwe fietspaden komen er van Eindhout naar Oosterlo, in samenwerking met Geel, en van Eindhout naar Veerle, waar het bestaande pad hersteld wordt. Het traject tussen Veerle en Veerleheide krijgt de grootste aanpassing.

Zulke projecten kosten tijd door technische vereisten zoals afwatering en verharding. Daarnaast werken we aan verkeersveiligheid op gewestwegen zoals de Averbodse Baan, waarvoor overleg met het Vlaamse bestuur nodig is.

Tot slot voeren we ingrepen uit om snelheidsovertredingen te beperken. Brede wegen nodigen uit tot te snel rijden, daarom maken we de snelheidslimiet van 50 km/u duidelijk zichtbaar, met behoud van doorgang voor landbouw- en vrachtverkeer.

Jongeren en mentaal welzijn

Veel mensen zeggen dat jongeren te veel druk ervaren vanuit het onderwijs. Hoe kijkt u daartegenaan?

Dat klopt. Veel jongeren voelen zich niet goed in hun vel, en dat verdient onze aandacht. We moedigen hen aan om te praten over hun gevoelens en organiseren initiatieven zoals een namiddagworkshop over mentaal welzijn in de bibliotheek.

Omdat Laakdal geen middelbare school heeft, informeren we jongeren over de Overkop-huizen in Westerlo en Geel, waar ze laagdrempelige hulp kunnen krijgen. Daarnaast blijven we pleiten voor meer middelen voor psychologen en jeugdprofessionals. Scholen spelen daarin een cruciale rol.

Hoe wilt u realiseren dat er meer middelen beschikbaar komen voor psychologen?

Die bevoegdheid ligt bij Vlaanderen, maar als gemeente ondersteunen we dit door aandacht te vestigen op geestelijk welzijn, bijvoorbeeld tijdens de Week van de Geestelijke Gezondheid. We werken samen met het Huis van het Kind in Geel en verspreiden informatie via scholen, ouders en gemeentelijke infoboekjes. Jongeren bereiken is niet vanzelfsprekend. We moeten gaan waar zij zijn: online én in hun leefwereld. Het is dus een uitdaging om jongeren effectief te bereiken.

Evenementen: samen en veilig

Hoe beslist u welke evenementen gesteund worden?

Mijn uitgangspunt is eenvoudig: een evenement mag doorgaan zolang het veilig kan verlopen. Als er veiligheidsproblemen zijn, moet er worden bijgestuurd.

Een goed voorbeeld is de Chiro-fuif "Bal Tropical" in Klein-Vorst. Vorig jaar moesten we daar last-minute ingrijpen, omdat het te druk werd. Dit jaar hebben we samen met de organisatoren alles beter voorbereid: van de mobiliteit rond het terrein tot de inrichting ervan en het aantal veiligheidsmedewerkers. Zo kunnen jeugdverenigingen veilig groeien met hun evenementen, en dat waardeer ik enorm.

Hoe zorgt u dat evenementen toegankelijk blijven?

Door kleine, maar betekenisvolle maatregelen: we willen bijvoorbeeld een gemeentelijke, rolstoeltoegankelijke toiletwagen aankopen, die verenigingen kunnen huren. En bij gemeentelijke evenementen, zoals het zomerpodium, is deelname gratis voor iedereen.

Laakdal bewijst dat lokaal beleid meer is dan plannen en cijfers. Het draait om luisteren, samenwerken en doen. Van fietspad tot fuif, van jeugdtraad tot gezondheidslezing: het zijn de kleine stappen die samen het verschil maken. En zolang er beweging is in Laakdal, houdt het beleid de vaart erin.

"Jongeren bereiken is niet vanzelfsprekend. We moeten gaan waar zij zijn: online én in hun leefwereld."

Kreta

EUROPESE UITWISSELINGEN

Bilbao

Kreta: Een onvergetelijke week in Chania

Van 12 tot 19 oktober kregen twaalf leerlingen onder leiding van meneer Meulemans en meneer Van den Broeck de kans om deel te nemen aan een bijzondere uitwisseling naar Chania, een stad op het Griekse eiland Kreta. Al op de luchthaven werden we hartelijk verwelkomd door onze gastgezinnen, die ons zeven dagen lang lieten kennismaken met hun cultuur en typische Griekse gastvrijheid.

Maandag - Een duik in de geschiedenis van Chania

Onze eerste echte dag startte met een rondleiding door de oude binnenstad en de Venetiaanse haven, onder begeleiding van een deskundige gids. Tijdens deze wandeling maakten we kennis met monumenten uit de antieke, Byzantijnse en moderne tijd. In de voormiddag gaven leerlingen uit alle deelnemende landen presentaties over hun school, stad en land. Dat was een mooie kennismaking met elkaars achtergrond.

Dinsdag - Cultuur, natuur en geschiedenis

Dinsdag stond een excursie op het programma. Een prachtige busrit langs de noordelijke kustlijn van Kreta bracht ons naar het antieke theater van Aptera. Jammer genoeg liet de Griekse organisatie ons wat in de steek. De enige sluitingsdag van het theater bleek immers ... dinsdag. Op onze school zouden we moord en brand schreeuwen voor een dergelijke blunder, maar niet zo in Kreta. 'Life goes on', dachten de Grieken.

Na dit debacle trokken we naar Kournas Lake, het grootste natuurlijke meer van Kreta, dat bekend staat om zijn unieke ecosysteem. 's Middags verkenden we de supergezellige steegjes van de stad Rethymnon, waar iedereen vrije tijd kreeg om te lunchen en te shoppen. De dag werd afgesloten met een bezoek aan het indrukwekkende Fortezza-fort, vanwaar we een prachtig uitzicht hadden over de stad.

Woensdag - Creativiteit en archeologie

Woensdagmorgen kregen we een workshop van de ervaren grafisch ontwerper de heer Pitsonis, die ons de basis van posterontwerp aanleerde. In internationale groepen maakten we posters rond het thema "Environment and Active Citizen". Na de middag trokken we te voet naar het Archeologisch Museum van Chania, waar we via een speurtocht de collectie beter leerden kennen.

Donderdag - Technologie en duurzaamheid

We brachten een bezoek aan de Technische Universiteit van Kreta, waar onderzoekers ons uitleg gaven over technologische innovaties. Zo kregen we een demonstratie van een waterstofauto, ontwikkeld door een studententeam. Ook maakten we kennis met toepassingen van drones in onder meer milieubescherming en crisisbeheer.

Daarna bezochten we DEDISA, een fabriek voor mechanische recyclage en compostering. De geur was even wennen, maar de rondleiding gaf ons een helder beeld van hoe afvalverwerking op grote schaal verloopt.

Vrijdag - Schoolleven en afscheid

Op de laatste dag volgden we enkele lesuren mee, waaronder wiskunde, literatuur en Engels. Hierbij merkten we duidelijke verschillen in leerstof en aanpak tussen onze scholen. Later die voormiddag maakten we tijdens een workshop creatieve kunstwerken met natuurlijke en gerecycleerde materialen. Een digitale test evalueerde wat we tijdens de week hadden geleerd. Tot slot vond een hartverwarmende afscheidslunch plaats, waarbij alle leerlingen hun certificaten ontvingen.

Een ervaring om nooit te vergeten

Tijdens de hele uitwisseling viel vooral de Griekse warmte en gastvrijheid op. Onze leerlingen moesten zich aanpassen aan nieuwe gewoontes - zoals laat eten en vroege afspraken die niet altijd stipt werden gevolgd - maar net dat maakte de ervaring zo bijzonder. We hebben niet alleen veel geleerd over andere culturen, maar ook stevige internationale vriendschappen opgebouwd. We raden iedereen de unieke leerervaring van een Europese uitwisseling van harte aan!

Bilbao: Van comfortzone naar Baskische charme

Zondag - Het avontuur begint

Eindelijk was het zover: Erasmus naar Bilbao! Met slaapoojjes, maar vooral veel zin, stonden we klaar bij het vliegtuig, klaar om een groot avontuur tegemoet te gaan. Na een korte vlucht van twee uur zetten we voet op Spaanse bodem en ontmoetten we voor het eerst onze lieve correspondenten. En daar gingen we! Meteen werden we losgelaten in het onbekende Bilbao, een stad die ons onmiddellijk verraste met haar charme. Uit onze comfortzone stappen was even wennen, maar dankzij onze nieuwe Europese vrienden voelden we ons al snel thuis.

Maandag - De eerste indrukken

Na een eerste nachtje slapen waren we klaar voor onze eerste echte dag in Bilbao. We begonnen met een ontbijt vol lokale producten, samen met jongeren uit heel Europa. Een verrijkende ervaring! Daarna presenteerden we ons project over België en kregen we een introductie over Baskenland, inclusief een lesje Baskisch. Na een korte pauze leerden we typische Baskische dansen en sporten. Rond 14 uur was de schooldag voorbij en gingen we elk onze eigen weg. Maar niet voor lang: na een siësta en lunch spraken we af om samen naar het strand te gaan. Daar namen we een verfrissende duik - tot grote verbazing van de Spanjaarden. Het water was ijskoud, maar het deed deugd!

Dinsdag - Cultuur en kunst

Het tweede deel van ons project stond op het programma: een moordonderzoek naar de Geelse burgemeester Le Bon. Toen we de zaak hadden opgelost, maakten we een stadswandeling en bezochten we het wereldberoemde Guggenheim Museum. Wat een ervaring! Sommige kunstwerken lieten ons sprakeloos achter. Na twee uur kunst bewonderen keerden we terug naar onze gastgezinnen en sloten de dag af met een gezellige babbel op straat - iets wat daar heel normaal blijkt te zijn.

Woensdag - Avontuur in Getxo

Halverwege ons verblijf, trokken we naar Getxo. We wandelden over de iconische hangbrug en gingen kajakken. Ook hier konden we het niet laten om een frisse duik te nemen, deze keer zelfs samen met de Spanjaarden! 's Avonds gingen we bowlen, en ontdekten we opnieuw hoe anders de dagindeling is: om 23 uur aten we nog avondeten. Even wennen, maar ook dat hoort bij de ervaring.

Donderdag en vrijdag - Laatste activiteiten

Donderdag was onze laatste dag op school. We maakten typische tapas (pinchos) en genoten van een prachtig uitzicht over Bilbao. Vrijdag trokken we naar Gaztelugatxe, een kasteel aan de kust. Na een stevige hike en 200 trappen bereikten we het kasteeltje - een uitdaging, maar absoluut de moeite waard voor het adembenemende uitzicht.

Terugblik

En toen was het zaterdag: tijd om naar huis te gaan. We kijken met veel dankbaarheid en liefde terug op deze prachtige week. Het was een unieke ervaring die ons liet zien hoe anders een cultuur kan zijn, zelfs op slechts 1050 km van onze school. Elke dag leerden we iets nieuws, en we raden iedereen aan om deze kans te grijpen. Wij keren terug met een hart vol herinneringen en zijn helemaal veranderd door alles wat we hebben meegemaakt.

COLUMN Anastasiia Krupa

Woorden die blijven hangen. Een herinnering, een ontmoeting, een verhaal dat alleen in het Nederlands kan worden verteld. Je mooiste ervaring of aanvaring met de Nederlandse taal.

De leerlingen van 6MT verdiepten zich hier maar al te graag in en lieten hun stem horen in de schrijfwedstrijd van de Taalunie tijdens de Week van het Nederlands. Een van de meest verrassende inzichten over onze taal, kwam misschien wel vanuit het perspectief van iemand die Nederlands als tweede taal leerde. Anastasiia Krupa bekijkt onze vanzelfsprekende indirecte beleefdheid door Oekraïense ogen. Het oordeel van de professionele jury moeten we nog even afwachten, maar haar inzending willen we jullie alvast niet onthouden.

“Cultuurschok”, zeiden ze. “Een bijzonderheid van de taal.” Maar dit, dit ging nog veel verder dan dat. Er zijn inderdaad veel nuances in de Nederlandse taal die voor mij als anderstalige in het begin ongebruikelijk waren, maar niets is te vergelijken met de Belgische passieve agressie deluxe. Of liever gezegd eenvoudige beleefdheid. Alsof iets je fatsoenlijk wordt gevraagd, maar wel op een toon van “zwijg, want ik sta op het punt om te ontploffen”.

In een wereld waar iedereen tegelijk praat – mensen, telefoons en zelfs stofzuigers – hebben de Belgen al lang geleden een vorm van taalkundige zen uitgevonden. Het is kort, vriendelijk en gevaarlijk effectief: wil je eens zwijgen. Deze woorden zijn als een soft versie van de nucleaire knop. Niemand schreeuwt, niemand raakt van streek, iedereen drukt gewoon beleefd op mute in het echt. Het interessantste is: het werkt.

Weet je niet wat je op een domme vraag moet antwoorden? Wil je eens zwijgen. Krijg je advies over hoe je moet leven? Wil je eens zwijgen. Herinner je je om drie uur 's nachts wat je een half jaar geleden beter had kunnen antwoorden? Ja hoor, opnieuw: wil je eens zwijgen.

Het is geen grofheid of onwil om te luisteren, zelfs geen verzoek.

Wil je eens zwijgen?

Gewoon een daad van zelfverdediging, een soort hypnose met de intonatie van Belgische beleefdheid. Het is alsof je iets gevraagd wordt, maar tegelijkertijd al voor je is beslist.

In mijn cultuur zeggen mensen eerder: “Zwijg alsjeblieft”, maar in Vlaanderen nodig je je gesprekspartner welgemanierd uit tot stilte, en niet zomaar stilte, een kalmte waar je zelf naar verlangt. Wat indrukwekkend is, is dat je niet kunt weigeren en gewoon kunt zeggen: “Nee, ik wil niet”. Die optie bestaat niet. Dus in die geluidloosheid heb je de tijd om al je fuck-ups en blunders te overdenken.

Misschien zijn de mensen hier juist daarom zo evenwichtig – omdat ze in plaats van te discussiëren gewoon op het juiste moment zeggen: wil je eens zwijgen. Eerlijk gezegd klinkt deze zin, uitgesproken met elegante verfijning, veel aangenamer dan alles wat we normaal gesproken in zulke momenten denken. Tot de meest obscene uitlatingen tegen je gesprekspartner toe.

De wereld zal er waarschijnlijk niet stiller door worden, maar ik weet nu tenminste hoe ik op een mooie manier ‘wil je eens zwijgen’ kan zeggen, en dat mensen je daar nog voor bedanken ook.

VAK IN DE KIJKER keuzevakken

Sinds het schooljaar 2024-2025 hebben onze zesdejaars de mogelijkheid om lessen te volgen van twee zelf gekozen vakken. Op die manier krijgen ze de kans om bepaalde interesses verder uit te diepen of om kennis te maken met thema's die buiten hun eigen studierichting vallen. Bijkomend voordeel: de opties kunnen ook helpen bij de voorbereiding van de studiekeuze met het oog op hoger onderwijs. Bijna alle keuzevakken staan gedurende een half schooljaar twee lesuren per week vast in het uurrooster.

Een deel van de keuzevakken staat voor alle leerlingen open, een aantal is slechts mogelijk voor leerlingen uit bepaalde studierichtingen. Dit laatste gebeurt om gegronde redenen. Soms bouwen de aangeboden keuzevakken verder op reeds geziene leerstof van bepaalde vakken en in andere gevallen komen de keuzevakken (of te grote onderdelen ervan) al aan bod in het vaste lesprogramma van een bepaalde studierichting.

De keuzevakken die we aanbieden worden in het derde trimester voorgesteld aan de leerlingen van het vijfde jaar. Dat pakket wordt dan opgedeeld in drie categorieën: geesteswetenschappen (met o.a. filosofie, Spaans, een muzisch-creatief project en wereldliteratuur), natuurwetenschappen (met o.a. een masterclass biologie, chemie of fysica maar evenzeer informaticawetenschappen en sport) en sociale wetenschappen (met o.a. communicatiewetenschappen, mini-onderneming, economie en een kennismaking met recht).

Niet alleen voor onze leerlingen maar ook voor het personeel is dit keuzevak een buitenkans. Alle leerkrachten mochten een voorstel indienen. Op deze manier krijgen ze de kans om eens een ander vak te geven. Het inrichten van keuzevakken is een organisatorische uitdaging voor de school maar voorlopig kunnen we de puzzel gelegd krijgen.

In deze en volgende edities van dit tijdschrift willen we een tipje van de sluier lichten over een aantal van de keuzevakken. Beginnen doen we met de mini-onderneming. Dit idee is niet nieuw maar het werd, mede door de nood aan een intensieve begeleiding, niet altijd aangeboden aan onze leerlingen. *“Met dit vak komen we tegemoet aan de vraag van onze minister om het ondernemerschap van onze jeugd aan te spreken. Dat ondernemerschap kan trouwens breed ingevuld worden: je kan ondernemend zijn in je relaties, in je studies, in het huishouden... Wij geven er in de mini-onderneming echter een economische invulling aan. En een praktische. Het is namelijk geen theoretisch vak maar wel een veelzijdig project dat alles behalve voorgedraaid is. Ik ben er om te controleren, te coachen en eventueel bij te sturen maar in feite komt alles uit de groep leerlingen zelf.”*

Het gevolg van deze aanpak is dat iedereen bij het begin zijn eigen rol wat moet zoeken. *“Daardoor is het inderdaad langzaam op gang gekomen. Maar ook omdat we, in tegenstelling tot de andere keuzevakken, een schooljaar lang draaien en dat slechts één lesuur per week. Maar het is een zeer gemotiveerde groep dus in dat uur boeken we wel telkens vooruitgang. De taken zijn dan ook duidelijk verdeeld: we hebben een CEO die het geheel coördineert en die werkt nauw samen met een hoofdverantwoordelijke voor de verkoop, één voor de logistiek en één voor de financiën.”*

Klinkt goed, maar waartoe leidt dit alles dan?

“We zetten een bedrijfje op en dat moet zo goed mogelijk draaien. Bij aanvang hebben we beslist wat we zouden aanbieden. De groep heeft deze keer gekozen voor textiel, een product waar de leerlingen zelf voeling mee hebben en dat ze ook kunnen linken aan de doelgroep die ze op het oog hebben. We gaan een aantal verkoopmomenten organiseren met telkens een bijhorende promocampagne.”

En het resultaat zal geslaagd zijn als de balans in juni positief is?

“Liefst wel, natuurlijk. We hebben bij aanvang aandelen verkocht en het zou leuk zijn als we aan het einde van dit verhaal aan onze aandeelhouders kunnen melden dat die aandelen hun waarde behouden hebben of zelfs meer waard geworden zijn. Maar succes is voor mij niet enkel aan winst gelinkt. De veelzijdigheid van een project als dit brengt veel leerkansen met zich mee. Financieel verlies maken kan tóch heel wat nieuwe en verrijkende inzichten opleveren. Aan het einde maken we een analyse en doen we aan zelfonderzoek en wat mij betreft zit daar de echte meerwaarde. En er is nog iets anders: dit vak staat ook open voor leerlingen die niet in de richting economie zitten. Voor hen kan de mini-onderneming een eyeopener zijn in het kader van hun studiekeuze. Zo is mijn eigen interesse voor economie destijds ook gewekt.”

SDGC OP KOT!

Aan alle mooie liedjes komt een einde; ooit studeren onze leerlingen hier af en slaan ze hun vleugels uit richting de toekomst, met veel vertrouwen en een bagage waaraan ook wij een steentje mochten bijdragen. Veel van die oud-leerlingen gaan op kot en wij wilden graag weten hoe zij dat eerste jaar op kot ervaren hebben. Aan het woord zijn oud-leerlingen Emma, Mano en Kaat; afgestudeerd aan SDGC in juni 2024.

Wat deden jullie bij ons op school, wat studeren jullie nu en waar zitten jullie op kot?

Mano: Ik deed Latijn-Wiskunde, en studeer nu geneeskunde aan de KU Leuven.

Kaat: Ik deed Wetenschappen-wiskunde (6 uur) en studeer nu farmacie aan de KU Leuven.

Emma: Ik deed Latijn-Wiskunde en studeer nu dierengeneeskunde aan de Universiteit Gent.

Wat waren je verwachtingen voor je op kot ging? Zijn die uitgekomen?

Emma: Ik liet dat heel erg op me afkomen en had daardoor nog geen concrete verwachtingen. Het maken van een studiekeuze werd uiteindelijk dringender dan het koesteren van verwachtingen (lacht).

Mano: Ik herinner me dat ik uitkeek naar zelfstandigheid en even weg zijn van alles wat ik al kende. Door op kot te gaan, hoopte ik iets van mezelf te vinden of te hebben. Ik ging er ook vanuit dat mijn sociaal leven een boost ging krijgen, maar dat was wel niet zo. (lacht) Op voorhand zag ik het zo voor me: een mooi rijhuisje in Leuven en een gezellige groep vrienden waarmee ik elke avond samen zou eten. Dat is het uiteindelijk niet geworden. Ik koos voor een residentie waar we met heel veel zitten en hoewel dat misschien ongezellig klinkt, maakt het grote aantal aan kotstudenten daar wel dat er altijd iemand is om iets mee te gaan doen.

“Ik ging er ook vanuit dat mijn sociaal leven een boost ging krijgen, maar dat was wel niet zo.”

Wat vind je het leukst aan op kot zitten?

Kaat: De vrijheid. De kans om alles zelf te beslissen. We zijn ook in Leuven met heel veel leeftijdsgenoten: da's tof en ook wel uniek.

Ervaar je ook moeilijkheden op kot?

Kaat: Oh, ik erger me zo aan de wekelijkse verplaatsing en de rompslomp die dat met zich meebrengt.

Mano: Als we dat met anderen samen kunnen doen, valt dat mee, maar als het alleen moet, kijk ik er ook tegenaan.

Emma: Ik zat vorig jaar in Luik (Emma studeerde daar dierengeneeskunde, nvdr) en dat was wel een heel traject; ik heb me daar ook heel eenzaam gevoeld. Ik kan niet zeggen dat ik de taal als een probleem heb ervaren, maar het heeft oa. mijn sociale leven daar wel bemoeilijkt. Ik ben héél blij dat ik nu dierengeneeskunde in Gent studeer en daar vriendschappen kan opbouwen.

Heb je het gevoel dat je nu zelfstandig woont, of doe je nog veel beroep op het thuisfront?

Mano: Gelukkig zorgt mijn lieve omaatje ervoor dat ik elke week kan rekenen op verse maaltijden voor de maandagen en dinsdagen.

Kaat: Ik krijg ook veel eten mee van thuis. We gaan ook vaak naar het studentenrestaurant, want alleen voor mezelf koken is toch moeilijk. Sommige studenten doen afhaal, maar wij op kot eigenlijk niet. Met enkele vriendinnen van SDGC doen we 'Komen Eten'. Heel tof!

Hoe ervaar je het samenleven met anderen?

Emma: Vorig jaar zat ik op kot met mensen die andere eetgewoontes hadden en die geuren overvielen me soms wel, en dan druk ik het beleefd uit. (lacht)

Kaat: Hygiëne is soms ook wel een dingetje. Vorig jaar zat er een student op ons kot vanaf april tot juni en die gebruikte mijn materiaal zonder het af te wassen. Er verdwenen soms spullen en hij liet de gemeenschappelijke ruimtes ook echt achter als een puinhoop. Hij had geen respect voor de infrastructuur. Dat heeft echt voor ergernissen gezorgd.

Heb je nieuwe vrienden gemaakt sinds je op kot zit?

Mano: Doordat we met een aantal vriendinnen uit Geel hetzelfde zijn gaan studeren en ook andere vriendinnen vanuit Geel nog veel zien in Leuven is het soms toch moeilijk om nieuwe vriendschappen aan te gaan.

Emma: Ik begon vorig jaar aan dierengeneeskunde in Luik. De meeste studenten die daar toen de studierichting aanvatten, hadden in de zomer al een voorbereidingscursus gevolgd en ik viel er wat buiten. Nu in Gent heb ik wel meer sociale contacten gemaakt.

Kaat: Via farmacie heb ik wel al een hele leuke nieuwe vriendengroep en daar ben ik blij mee! Ik ben wel alleen gestart in de richting en dat maakt wel dat je contacten moet leggen.

Hoe belangrijk is sociaal contact voor jou op kot?

Kaat: Op kot gaan biedt voordelen, want je leert nieuwe mensen kennen en verruimt je wereld. En je leeft in een stedelijke context, wat wel anders is dan in Geel wonen en voor alles een verplaatsing te moeten doen.

Mano: Wekelijks uitgaan is er bij mij wel niet bij; ik voel die behoefte niet echt.

Kaat: Ja, ook ik heb vroeg les en laat of lang uitgaan past gewoon niet bij wat ik belangrijk vind.

Studeer je het liefst thuis of op kot tijdens de examens?

Unaniem: Wij gaan over huis tussen de examens, want het is anders wel eenzaam. En thuis wordt er voor ons gezorgd. (lachen) Als er nu maar één of twee dagen tussen examens zitten, blijven we misschien wel daar.

Voel je je soms eenzaam op kot?

Mano: Vorig jaar kwam ik altijd meteen na mijn laatste les naar huis en zou ik nooit te vroeg vertrokken zijn als ik bijvoorbeeld op maandag geen les had. Nu voel ik wel een verschuiving. In Leuven zijn voelt als een tweede thuis, dus ik ben er graag en dat kan ook langer zijn dan na mijn laatste les.

Emma: Dit jaar heb ik geen last van eenzaamheid, maar vorig jaar wel. Ik mis mijn mama soms nog wel. Ik kom wel elk weekend naar huis en dat breekt ineens ook die mogelijke eenzaamheid.

Kaat: Ik zit graag op kot, maar ben liever thuis dan in Leuven. Ik zal nooit te lang in Leuven zijn. Als ik naar huis kan, ga ik naar huis.

Hoor je nog veel leerlingen die destijds bij ons op school zaten?

Mano: Ja, ik hoor ze zeker nog. Ik vind Leuven een beetje 'Geel op verplaatsing', soms, maar anderen hoor ik niet wekelijks. Da's oké. Wij hebben wel nog steeds dezelfde vriendinnen van in het middelbaar en ik denk niet dat dat snel zal veranderen.

Heb je bij ons op school een goede voorbereiding gehad voor de studies die je aanvatte?

Kaat: Ja! Zeker wel! We hadden soms weken met veel testen. Het waren soms grote gehelen en hoewel we daar toen op sakkerden, heeft dat ons veel geleerd. Ik maak er nu dankbaar gebruik van.

Mano: We hebben ook leren plannen.

Wat mis je aan de middelbare school?

Emma: Ik mis de routine en het samenzijn met vrienden en vriendinnen. Ik mis de duidelijkheid en het kader dat geboden wordt. De drempel om hulp te vragen was zoveel kleiner.

Mano: Ook de planning moeten we nu helemaal zelf maken en dat vraagt toch wel wat.

Kaat: Nu moeten we het allemaal zelf wat uitzoeken.

Hebben jullie nog een boodschap voor onze huidige leerlingen?

Unaniem: Laat het op je afkomen! Durf gesprekken aangaan, durf jezelf zijn en heb wat vertrouwen; het komt altijd goed! En oh ja, herexamens horen er bij, maar zolang je motivatie goed zit, kom je er wel.

Wil je na je leven als kotstudent nog terug naar Geel?

Kaat: Wat er nog zal komen, is onbekend, maar ik zie een toekomst in Geel wel als heel waarschijnlijk.

Emma: Ik zie mezelf niet perse in Geel blijven. Ik koester ook de ambitie om naar het buitenland te gaan.

Mano: Daar heb ik nog geen zicht op. Ik zal nog zoveel stages moeten doen, op zoveel plaatsen dat ik er geen flauw benul van heb waar ik uiteindelijk zal stranden. Al zit Olen wel altijd in mijn hart. (lacht)

*“En thuis wordt er voor ons
gezorgd.”*

 v.l.n.r. Kaat, Mano, Emma

NEW TEACHERS IN TOWN

Shania Coofs

Woonplaats: Herselt

Studeerde: bachelor secundair onderwijs: chemie en wiskunde

Vakken: chemie en wiskunde

Like het volgende lesonderwerp: Explosie van kleur: de chemie achter vuurwerk.

Interesses / hobby's: wandelen, dansen en fotografie

Vakantiebestemming: Madeira en Noorwegen (prachtige natuur)

Isabelle Cox

Woonplaats: Heusden-Zolder

Studeerde: Bachelor Psychologie, Master Psychologie, Educatieve Master in de Gedragwetenschappen en Maatschappijwetenschappen

Vak(ken) op SDGC: sociologie & psychologie en filosofie

Ik 'like' het volgende lesonderwerp: sociale cognitie

Interesses / hobby's: reizen, muziek (concerten)

Favoriete vakantiebestemming: Spanje (cultuur & strand)

Laura Winderickx

Woonplaats: Geel

Studeerde: Handelsingenieur, Specifieke lerarenopleiding

Vak: Wiskunde

Ik 'like' het volgende lesonderwerp: De driehoek van Pascal

Interesses / hobby's: Muziek, lopen, wandelen met hond, reizen,...

Favoriete vakantiebestemming: Bad Hofgastein in Oostenrijk (een zonnige en actieve vakantie met het gezin en vrienden)

HET LEVEN ZOALS HET IS...

Toneelvoorstelling 'Romeo + Julia'

Op dinsdag 5 november trokken alle MT-klassen van 4, 5 en 6 naar Antwerpen. Aan de Universiteit Antwerpen maakten ze kennis met het genre 'verse novels' binnen de Engelse young adult-literatuur. In de namiddag genoten ze van de moderne bewerking Romeo + Julia door The Singing Factory, waarin twee oud-leerlingen schitterden. Het werd een dag vol cultuur, poëtische taal en gezelligheid in 't Stad!

Verkeersweek VSV

Eind oktober stond onze school in het teken van verkeersveiligheid. Leerlingen namen deel aan quizzes, digitale pakketten en workshops over veilig gedrag in het verkeer. Derdejaars leerden over de gevaren van de dode hoek, vierdejaars ontdekten via een escaperoom hoe gsm-gebruik afleidt, en vijfdejaars ervoeren in een tuimelwagen het belang van gordels en het vermijden van losse voorwerpen. Een week vol inzichten: veilig verkeer begint bij jezelf!

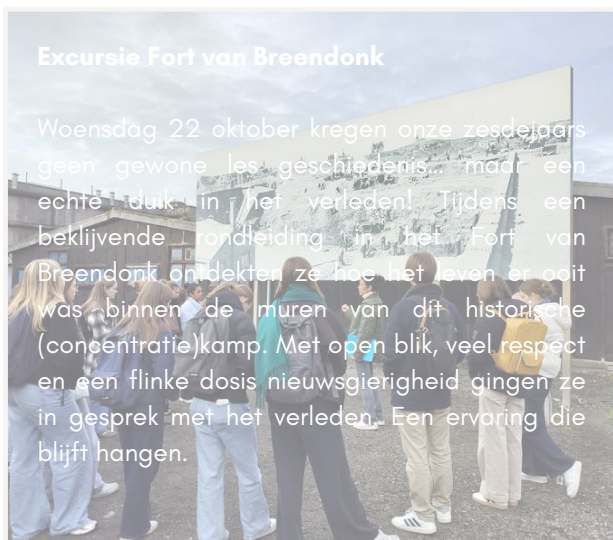
Schoolvoetbalploeg toont schitterende inzet in schalencompetitie

Vijftien gemotiveerde jongens uit de derde graad namen deel aan de Antwerpse schalencompetitie voetbal. Na een sterke eerste ronde streden ze in ronde twee tegen Campos en SJC Turnhout. Ondanks hun inzet waren de tegenstanders net te sterk, maar onze ploeg kan trots terugblikken op een strijdvast toernooi en een mooie vertegenwoordiging van onze school!

Excursie Tiense suikerraffinaderij en Fruit Vanhellefont

Op donderdag 9 oktober trokken de leerlingen van 3 en 4 economie eropuit voor een inspirerend bedrijfsbezoek in het kader van hun lessen economie. De eerste stop was de Tiense Suikerraffinaderij, waar ze een blik achter de schermen kregen van het productieproces van suiker. Van biet tot zoet kristal! Daarna ging het richting Fruit Vanhellefont, waar we ontdekten hoe fruit van boom tot winkel geraakt.

Excursie Fort van Breendonk

Woensdag 22 oktober kregen onze zesdejaars geen gewone les geschiedenis... maar een echte duik in het verleden! Tijdens een beklijvende rondleiding in het Fort van Breendonk ontdekten ze hoe het leven er ooit was binnen de muren van dit historische (concentratie)kamp. Met open blik, veel respect en een flinke dosis nieuwsgierigheid gingen ze in gesprek met het verleden. Een ervaring die blijft hangen.

Geel in de ban van J.B. Stessens

Begin oktober bezochten onze vijfdejaars de tentoonstelling 'De wereld van J.B. Stessens' in Geel. Ze ontdekten het werk van deze Kempische kunstschilder en kregen, onder begeleiding van oud-collega Luc Vandecruys, inzicht in zijn leven en de culturele geschiedenis van onze stad. Extra bijzonder: de expo verbindt Stessens' kunst met werken van leerlingen van de Geelse Academie en de museumcollectie. Een waardevolle ervaring die kunst en erfgoed tot leven bracht!

Op zaterdag 11 oktober organiseerde onze school, in samenwerking met de ouderraad, al de zevende editie van de collegequiz. Net zoals de voorbije jaren bestond het deelnemersveld uit een bonte mengeling van leerkrachten, leerlingen, oud-leerlingen, ouders en sympathisanten. Gorik Goris en Veerle De Houwer waren de ervaren quizmasters om alles in goede banen te leiden.

SINT DIMPNA'S COLLEGEQUIZ

de 7de editie

De ploegen uit de top drie waren dezelfde als die van de vorige editie. De doorwinterde quizploeg San Pitar, die vorig jaar nog de bronzen medaille mee naar huis mocht nemen, was de winnaar van deze editie. De leerkrachten van SDGC moesten genoeg nemen met de tweede plaats, en ook de leerkrachten uit Kasterlee, de collega's van het SMIK, zakten een plaatsje naar de derde stek. Benieuwd wat het volgend jaar wordt. Ook de beste jongerenploeg en de ploeg op de voorlaatste plaats vielen in de prijzen.

Bedankt aan alle medewerkers en quizzers om deze leerrijke en entertainende avond mogelijk te hebben gemaakt. Wij kijken alvast uit naar de volgende editie, en we hopen van u hetzelfde.

➔ Test je graag nog even je eigen kennisniveau? Rep je dan als de wiedeweerga naar de pagina **'Hersensbrekers uit de collegequiz'**. Veel quizplezier!

Ook dit jaar was Euroscola weer een uitgelezen kans voor leerlingen om te proeven van het echte leven van een parlementariër. Op 15 oktober stonden 24 leerlingen en twee leerkrachten gepakt en gezakt klaar om een nieuw avontuur aan te gaan.

EUROSCOLA

Euro-watte?

Euroscola is een project waarbij 24 zesdejaars voor 3 dagen naar Straatsburg trekken. Daar ontdekken ze zowel de stad als het Europees parlement. Het is het perfecte evenwicht tussen plezier en bijleren.

De start

Woensdag bij het eindigen van de schooldag wordt het Euroscola-avontuur gestart. Hierbij staat er eerst een lange busrit te wachten. Niet getreurd, want deze werd opgevuld met o.a. een leuke quiz, info over Straatsburg en de EU of, je kan je zangkunsten laten horen.

Pizza of pannenkoek?

Enmaal aangekomen in het hotel, wordt er vaart gemaakt naar het restaurant. Deze keer hebben de zesdejaars en de leerkrachten kunnen genieten van een lekkere Flammkuchen (een typisch gerecht uit die streek). De gezellige avond werd afgesloten met een even fijne avondwandeling.

Straatsburg

Donderdag stond in het teken van citytrippen doorheen Straatsburg. Hierbij waren het onze eigen zesdejaars die hun medeleerlingen wegwijs maakten. Van bovenop de toren van de kathedraal tot voor het parlement; geen geheim van Straatsburg bleef de SDGC'ers onbekend.

De grote dag

En dan breekt eindelijk de langverwachte dag aan. Je loopt door de metaaldetectors, neemt plaats op een van de 720 zetels in de enorme zaal van het Europees Parlement - kortom, je doet alles wat echte parlementsleden twaalf keer per jaar doen. Je krijgt de kans om te debatteren over echte Europese vraagstukken en vervolgens te stemmen over échte wetsvoorstellen. Het was een onvergetelijke ervaring!

💬 Floor Van Dokkum - 6GRWI
& Volodymyr Tyshchenko - 6MT

SAMBA IN SINT DIMPNA

Nu de winter in het land is en we met zijn allen gevangen worden door veel te lange en koude nachten, dromen we maar wat graag weg richting die veel te verre zomervakantie. Warme temperaturen, parelwitte stranden, luchtige kledij, postkaartlandschapjes, eindeloze aperitiefsessies, ... Terwijl onze tenen bevroren op een fout kerstmarktje, loopt het kwijl ons al uit de mond bij die zomerzachte visioenen. Wat denkt u bijvoorbeeld van Brazilië? Het land van brésilienne-nootjes, wax, caipirinha, voetbal, en de Copa Cabana.

*Jammer genoeg kunnen we er niet heen, maar niet getreurd, we kunnen tóch een beetje van haar exotische pracht tot bij u brengen. Voor ons zit immers een heerlijke Braziliaanse dame met een al even poëtische naam, **Yasmim Cristhal Ribeiro Lima (6MTWE)**. Eén glimlachje van haar parelwitte tanden zorgt ervoor dat de zon zelfs de kil-winterse Kempen terugvindt. Maar euh ...*

Hoe kom je hier terecht, Yasmim?

Ik kom uit het noorden van Brazilië, uit een klein stadje in de staat Pará. Toegegeven, 'stadje' is misschien zelfs wat overdreven voor dat groot uitgevallen agroculturele dorp waar ik tot mijn elf à twaalf jaar heb gewoond. Op die leeftijd ben ik verhuisd naar Portugal, omdat mijn mama en papa op zoek waren naar een hogere levensstandaard voor ons gezin, en een beter onderwijssysteem voor mijn zussen en mij.

Ook binnen Europa bleken er echter duidelijke verschillen in mogelijkheden en leefomstandigheden, en dat kregen mijn mama en papa al snel door. Het Portugese bedrijf waar m'n papa voor werkt, had ook een tak in België en toen de kans zich voordeed, hebben mijn ouders niet lang moeten nadenken. Zo ben ik op mijn vijftiende hier terechtgekomen.

Was het een cultuurshock?

Het is natuurlijk anders. Wat beter is in België, is dat je als jongere meer kansen hebt. Op veel verschillende vlakken, trouwens. Zo is het onderwijssysteem écht sterker. Maar er zijn ook veel meer mogelijkheden qua vrijetijdsbesteding. Je kunt bijvoorbeeld bijna in elke stad of elk dorp gaan sporten, en dat ook nog eens in heel veel soorten clubs. In Brazilië ligt dat moeilijker omdat het zo een groot land is, en in Portugal had je, toen ik er woonde, veel minder mogelijkheden voor meisjes. In België kon ik wél voetballen bijvoorbeeld. Cool!

Natuurlijk zijn er ook wat nadelen aan verhuizen. Portugal mis ik eigenlijk niet zo hard, maar Brazilië en de open Braziliaanse cultuur dan weer wel. Belgische mensen zijn best wel lief en gastvrij, maar als een sociale groep al bestaat, dan is het wat moeilijker om erbij te komen.

Niet dat dat slecht bedoeld is, maar het is moeilijk om binnen te geraken in een vriendschap van jaren. In Brazilië kan dat makkelijker, daar kan je echt op straat superlang aan de praat geraken met mensen die je eigenlijk niet kent. Mensen zijn er iets warmer.

Dat kan misschien wel eens kloppen, Yasmim. Je tijd bij ons op school zit er trouwens bijna op, en aangezien je Brazilië mist komt er dan een logische vraag boven drijven. Wat zijn de plannen als je straks afstudeert aan SDGC?

Het is vrij zeker dat ik verder studeer in België. Brazilië zou leuk zijn, maar dat is eerlijk gezegd moeilijk omwille van het andere onderwijssysteem. De timing ligt er anders, school- en academiejaren lopen van januari tot december, zodat ik waarschijnlijk alweer een jaar of semester achterstand zou oplopen. Plus, ik ben een beetje Zuid-Amerikaans lui (lacht), dus ik heb op dit moment geen ambitie om me nóg eens aan te passen. Ik voel me goed hier. De studierichting Informatica spreekt me aan, en als ik vooruit kijk zie ik met die richting ook nog eens veel mogelijkheden op de arbeidsmarkt.

“Het is moeilijk om binnen te geraken in een vriendschap van jaren.”

Een andere optie is de gezondheidssector, misschien word ik wel verpleegkundige. Ná mijn studies is het nog iets moeilijker inschatten waar ik mezelf zie. België voor altijd? Kan. Brazilië? Ook mogelijk. Eerlijk gezegd weet ik het niet. Enerzijds droom ik van een vaste plek: een groot huis, veel grond eromheen, een mooie job, een stevig inkomen ... een stabiele toekomst. Anderzijds wil ik ook wel veel reizen en de wereld verkennen. Als ik uiteindelijk ergens terecht kom, zal het vermoedelijk wel in een lekker warm land zijn. Bye Bye Belgium, dus!

Je hebt al heel wat culturele ervaringen opgedaan. Kun je ten slotte nog wat wijze levenslessen uit je internationale rugzak toveren?

Even nadenken ... Verhuizen naar, en studeren en wonen in verschillende landen kan soms frustrerend zijn. Je moet je aanpassen aan de cultuur, de taal, het onderwijssysteem. Soms loop je een jaartje achterstand op ten opzichte van leeftijdsgenoten, maar achteraf bekeken is het dat echt wel waard. Ik voel me goed, mijn talenkennis is erg verbeterd en ik krijg kansen die ik in Brazilië moeilijk zou hebben gekregen; ondanks dat ik natuurlijk nog steeds heel veel van mijn land houd en de typische gerechten, de cultuur en mijn familie ook mis. Mijn advies voor iedereen is daarom: leid je leven zo goed mogelijk, heb een mening, pak je kansen, ga ervoor en laat je niet beïnvloeden door de mening van anderen.

Mooie woorden. Muito obrigado, Yasmim, en veel succes in de toekomst!

*“België voor altijd?
Kan. Brazilië? Ook
mogelijk.”*

WIE IS WIE?

leerlingenraad

Gorik Goris is de CEO van het Sint-Dimpnacollege. Zijn rechterhand is Veerle De Houwer. Het directieteam bepaalt de koers die het SDGC-schip zal varen. Om een vlotte vaart te garanderen, kunnen ze beroep doen op een aantal medewerkers: secretariaatsmedewerkers, het B-team, coördinatoren ... Maar de bemanning van het schip is de grootste groep: de leerlingen. En die worden natuurlijk het best vertegenwoordigd door de leerlingenraad. Maar wie zijn deze helden van de koffiekoeken, de rozenverkoop en nog veel meer moois. In deze editie maken jullie kennis met de eerste helft, in het nummer van juni volgt de rest. Laat maar komen!

Nina De Boeck (3GL5)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

Mijn favoriete plek op school is de agora omdat het daar altijd zeer knus en gezellig is, ik sta daar altijd met mijn vriendinnen.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Grieks is mijn favoriete vak, het is een zeer boeiende taal en je verveelt je nooit. De cultuur vind ik zeer fascinerend.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Veel mensen vertelden mij dat de leerlingenraad een toffe groep was en dus besloot ik om ook lid te worden en ik heb er nog geen spijt van gehad.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

Het meehelpen met de quiz vond ik tot nu toe de leukste activiteit maar sinds dit nog maar mijn eerste activiteit is kan dat nog veranderen.

Welk idee zou je nog graag verwezenlijkt zien worden op school? Je mag groots dromen...

Een ijskar ziet me er super tof uit omdat we dan ijsjes kunnen eten als het zomer is.

Alexander Van Nueten (3GL5)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

De Agora: het is een toffe plek om te zijn, ook als het slecht weer is.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Grieks, het is echt een vak dat ik goed kan en waar ik ook in geïnteresseerd ben.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Omdat het mij tof leek om van alles te organiseren.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

De koffiekoekenverkoop omdat ik dan één koffiekoek krijg 😊.

Welk idee zou je nog graag verwezenlijkt zien worden op school? Je mag groots dromen...

Dat heel de school vernieuwd wordt zoals in de f-blok.

Lennert Houtmeyers (3EW)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

Buiten, omdat we daar met de groep vrienden kunnen zitten en tot rust komen van de les.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Wiskunde, omdat ik graag reken en met nummers werk.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Omdat er een paar leerlingen in zaten die ik ken en het leek me wel interessant.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

De koffiekoekenverkoop omdat ik graag help met activiteiten.

Lobke Jacobs (4GL5)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

De speelplaats van het Laar, want daar is het altijd gezellig met mijn vrienden.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Wiskunde is mijn favoriete vak, want het is een uitdaging met nog steeds de nodige logica.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Ik ben altijd al lid geweest van de leerlingenraad op SAG en op mijn lagere school, dus het was nogal een evidentie.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

De rozenverkoop is mijn persoonlijke favoriet, want wat is er nu mooier dan te zien dat mensen elkaar heel graag zien?

Welk idee zou je nog graag verwezenlijkt zien worden op school? Je mag groots dromen...

Het zou een zot idee zijn als er in de lente/zomer picknickdagen zouden zijn, waar dat de leerlingen buiten kunnen eten en er wat muziek gespeeld wordt.

Marie Diestelmans (4H1B)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

De binnentuin, het is een gezellige plek in de natuur waar ik altijd graag zit. Het is er ook vaak rustig, dus heb ik altijd plaats.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Filosofie, fysica en Frans. Ik vind het interessante onderwerpen die makkelijk voor mij zijn om te leren.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Mijn vriendin Yulica houdt heel veel van de leerlingenraad en wou dat ik meedeed.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

De collegequiz, het is altijd gezellig daar.

Welk idee zou je nog graag verwezenlijkt zien worden op school? Je mag groots dromen...

Ik zou graag mijn pauzes in lokalen kunnen doorbrengen met enkel mijn vrienden.

Ides Van de Perre (4GL5)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

De banken op de speelplaats aan het Laar omdat ik daar altijd met mijn vrienden zit.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Grieks en Latijn omdat ik ze interessant vind en die vakken vaak ook de tofste leerkrachten hebben.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Om meer inspraak te hebben in wat er allemaal gebeurt op school.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

De koffiekoekenverkoop want ik hou van koffiekoeken.

Welk idee zou je nog graag verwezenlijkt zien worden op school? Je mag groots dromen...

Beter geplaatste jongenstoiletten want als het regent en je moet naar het toilet, moet je altijd door de regen.

Lisa Van Winckel (6GRWP)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

Mijn favoriete plek op school is het forum, omdat het me doet denken aan middagpauzes in de zon.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Mijn favoriete schoolvak is Grieks, omdat we er zeer gevarieerde onderwerpen bespreken. We verdiepen ons in geschiedschrijving, poëzie, recht, filosofie en nog meer.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Origineel ben ik alleen lid geworden, omdat mijn oudere zus in de leerlingenraad zat en ik moest komen van haar. Drie jaar later ben ik een gepassioneerde ex-voorzitter...

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

Mijn favoriete activiteit is ons jaarlijkse uitje naar de zee. Aan het einde van het jaar is er een sterk groepsgevoel, en dat is fijn. Mijn favoriete actie moet de koffiekoekenverkoop zijn, want hoewel deze het meest stress met zich meebrengt, heb ik dan ook het idee dat we het meest doen. Het is ook (naar mijn ervaring) de meest leerrijke actie (als voorzitter).

Viebe Beyens (6GRLA)

Wat is je favoriete plek op school? Waarom?

Ik heb niet echt een favoriete plek op school, zolang ik maar bij mijn vrienden ben.

Wat is je favoriete schoolvak? Waarom?

Mijn favoriete schoolvak, dat is een hele moeilijke. Ik vind mijn richting (Grieks-Latijn) geweldig, dus kiezen vind ik zeer moeilijk. Maar als ik toch zou moeten kiezen dan kies ik voor Nederlands en Grieks (en eigenlijk Engels en Latijn ook wel). Ik ben een echte talennerd en wil dan ook taal- en letterkunde verder studeren.

Waarom ben je lid geworden van de leerlingenraad?

Ik zit sinds het vijfde middelbaar op deze school en op mijn vorige school zat ik ook in de leerlingenraad en ook zelfs in de lagere school. Ik ben met mensen uit mijn klas meegekomen naar de leerlingenraad vorig schooljaar en hoopte zo hard dat het leuker zou zijn dan op mijn vorige school. En dat is het ook, ik vind de leerlingenraad geweldig hier. Op deze manier ben ik ook een aanspreekpunt voor anderen en ik ben ook een van de afgevaardigden voor de PAR.

Wat is je favoriete activiteit van de leerlingenraad? Waarom?

Ik vind algemeen de leerlingenraad gewoon geweldig, maar als ik toch zou moeten kiezen denk ik dat de uitstap naar zee op het einde van het schooljaar toch wel mijn favoriete activiteit is. Extra 'bonden' met iedereen uit de groep, onvergetelijke herinneringen en toch ook wel extra afscheid kunnen nemen van degenen die gaan afstuderen.

Welk idee zou je nog graag verwezenlijkt zien worden op school? Je mag groots dromen...

Ik hoop dat we op het einde van dit schooljaar nog een hele mooie actie kunnen doen met de winst van onze verkopen om onze medeleerlingen en leerkrachten in de kijker te kunnen zetten. Dat lijkt mij een hete mooie afsluiter van een onvergetelijk jaar.

HERSENBREKERS

COLLEGEQUIZ 2025

Net zoals ieder jaar lichten we ook dit jaar een tipje van de sluier wat betreft de vragen die de teams op de collegequiz voorgeschoteld kregen. Kon je er op 11 oktober niet bij zijn? Nu kan je jezelf of een familielid testen met deze recht-op-het-doel-afgaande, verkwikkende, aartsmoeilijke en altijd zeer interessante vragen. Wie wordt de trivial-koning van het gezin? Hieronder volgt er een greep uit de verschillende rondes. De antwoorden leest u op de laatste pagina.

1. Hoe noemt men een fout tegen de tijd, waarbij iets geplaatst wordt in een bepaalde periode of tijd en daar niet thuishoort?
2. Geef een andere naam voor kleurenblindheid.
3. Hoe noemt men het opnieuw plegen van strafbare feiten door iemand die eerder al eens veroordeeld is?
4. Welke alcoholische drank wordt gedistilleerd uit het sap van uitsluitend de blauwe agaveplant?
5. In welke Japanse bereidingswijze worden ingrediënten zoals groenten en vis gedoopt in beslag en vervolgens gefrituurd?
6. Welk woord werd verkozen tot tienerwoord van het jaar 2024?
7. We zoeken een omstreden methode om schaliegas te ontginnen. Het harde gesteente wordt gebroken door onder hoge druk een mengsel van water, zand en chemicaliën in boorgaten te injecteren.
8. Hoe heet Schanulleke in het Frans?
9. Deze encycliek werd in 1891 geschreven door paus Leo XIII en houdt zich bezig met de situatie van de arbeidersklasse. Uitgangspunten waren een rechtvaardig loon, het recht op eigendom en solidariteit met de zwakkeren, en inspireerde zo tot de vorming van vakbonden. Op Hemelvaartsdag wordt deze encycliek gevierd.
10. Hoe noemde men in de Griekse Oudheid een periode van vier jaar waarin men zich voorbereidde op de Olympische spelen? Het woord wordt ook gebruikt als naam voor verschillende andere wedstrijden, zoals die voor wiskunde of schaken.
11. Welke term betekent letterlijk 'beide rechterhanden' en verwijst naar iemand die zowel links- als rechtshandig is en beide handen even vaardig kan gebruiken?
12. Hoe noemen we de periode tussen ongeveer 20 juli en 20 augustus waarin het vaak vochtig warm en broeierig weer is, waardoor het eten veel sneller bederft. Melk of soep kan op korte tijd zuur worden en schiften.
13. Welke animatieserie, gestart in 1997, staat bekend om zijn satirische humor en personages als Cartman en Kenny?
14. Geef de titel van de roman geschreven door Salman Rushdie, die ervoor zorgde dat de Iraanse ayatollah Khomeini een fatwa tegen hem uitgesproken heeft omdat het boek godslasterlijk zou zijn.
15. Geef de naam van het transuraan met atoomnummer 99 dat vernoemd is naar misschien wel de meest beroemde natuurkundige. Men kwam het element voor het eerst tegen na de ontploffing van een waterstofbom.

En dan volgen er nog enkele afbeeldingen...

1. Welke schilder?
2. Welke stad?
3. Welk logo?
4. Wapenschild van welke stad?
5. Welke stripfiguren?
6. Welke dictator?
7. Welke plant?
8. Welke film?
9. Welke krokodil?
10. Welk slot?

Antwoorden:
1. Anachronisme/2. Daltonisme/3. Recidivisme/4. Tequila/5. Tempura/6. Noncha/7. Fracking/8. Fantreluche/9. Rerum novarum/10. Olympiade/11. Ambidexter/12. Hondsdagen/13. South Park/14. De Duivelsverzen/15. Einsteinium
Afbeeldingen:
1. Claude Monet/2. Berlin/3. Zillion/4. Wapenschild Geel/5. Sjors en Sjimmie/6. Ceausescu/7. Sassatras/8. The Shawshank Redemption/9. Schnappi/10. Neuschwanstein

• Collegaweekend Antwerpen

• Pedagogische studiedag:
excursie DAF

• Pedagogische studiedag: excursie Bel

• Pedagogische studiedag:
excursie OPZ

• Pedagogische studiedag: excursie
Tabloo

• Pedagogische studiedag:
excursie Aardrijkskunde

**SINT
DIMPNA**
Geel · College

Na vier maanden voelen onze derdejaars zich helemaal thuis op school!

Wij wensen iedereen fijne feestdagen en een schitterend nieuw jaar vol kansen!

CONTACT

Gasthuisstraat 2, 2440 GEEL

014 58 02 04

sdg.college@kogeka.be

www.kogeka.be/sintdimpnacollege/

sdgc_kogeka

sintdimpnacollegeeel